Pusty grób — wielka radość

Miłość, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa • Łk 24:1–12; 24:36–49

Myśl przewodnia

Zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą wiadomością o nadziei w Ewangelii.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Po śmierci Jezusa część Jego uczniów była przestraszona i smutna. Kobiety poszły do grobu, w którym złożono ciało Jezusa, lecz zastały go pustym.

Usłyszały wiadomość o zmartwychwstaniu i powiedziały o tym apostołom. Nie wszyscy od razu im uwierzyli. Piotr pobiegł zobaczyć grób.

Później uczniowie spotkali Jezusa. Rozmawiał z nimi i pomógł zrozumieć Pismo. Wszyscy musieli oswoić się z tym niezwykłym wydarzeniem.

Kobiety przy grobie Jezusa usłyszały wiadomość, której się nie spodziewały. Przekazały ją uczniom, a ci początkowo nie uwierzyli. Biblia opisuje ich zdziwienie i pytania. Gdy uczymy się o Jezusie, nie musimy udawać, że wszystko jest dla nas proste. Możemy czytać, słuchać i rozmawiać.

Chrześcijanie wierzą, że Bóg wskrzesił Jezusa. Ta nadzieja pomaga przechodzić przez trudne chwile i być blisko cierpiących.

Cele lekcji

- Przedstawia kolejność wydarzeń Łk 24.
- Wie, że uczniowie zadawali pytania i byli zaskoczeni.
- Uczy się okazywać wsparcie osobie przeżywającej smutek.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Czy apostołowie od razu przyjęli wiadomość kobiet?

Przebieg zajęć

Pytanie otwierające — 4 min

Na początek pokaż bezpieczny rekwizyt i zapytaj o doświadczenie odpowiednie do wieku. Temat: Pusty grób — wielka radość. Nie proś o osobiste historie zagrożenia.

Lektura i opowieść biblijna — 7 min

Zapowiedz tekst: Łk 24:1–12; 24:36–49. Łukasz opowiada o pustym grobie, zaskoczeniu uczniów i spotkaniach ze zmartwychwstałym Jezusem. Pierwotne głoszenie Kościoła stawia zmartwychwstanie w centrum wiary. Przedstaw historię własnymi słowami; przy najmłodszych odczytaj 1–2 odpowiednie wersety i opowiedz resztę.

Zrozumienie tekstu — 7 min

Wspólnie odtwórzcie zdarzenia z Biblii. Podkreśl centralną myśl: Zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą wiadomością o nadziei w Ewangelii. Dostosuj język do wieku i wyjaśnij niezrozumiałe słowa.

Ćwiczenie i rozmowa — 8 min

Ćwiczenie: W parach układajcie pięć kart historii i nazwijcie uczucia bohaterów. Dzieci mogą zadać pytania bez obowiązku podawania gotowych odpowiedzi. Zwróć uwagę na prawo do dobrowolnego udziału.

Wniosek i zadanie rodzinne — 4 min

Na koniec zapytaj: Czy uczniowie od razu wszystko rozumieli? Przypomnij fragment Łk 24:1–12; 24:36–49 i zachęć do rozmowy rodzinnej.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż trzy etapy: wiadomość — niedowierzanie — spotkanie.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy uczniowie od razu wszystko rozumieli?

Nie. Łukasz opisuje ich zaskoczenie i niedowierzanie.

Co zrobił Piotr po usłyszeniu wiadomości?

Szukamy odpowiedzi w podanym fragmencie Biblii, z uwzględnieniem kontekstu.

Co można powiedzieć komuś, kto przeżywa smutek?

Wniosek powinien być uzasadniony tekstem i uwzględniać bezpieczeństwo oraz godność człowieka.

Czy apostołowie od razu przyjęli wiadomość kobiet?

Według Łk 24 początkowo jej nie uwierzyli.

Pomoce dydaktyczne

• Biblia w przekładzie używanym przez prowadzącego

• karta pracy oznaczona identyfikatorem SM-G2-A-30

• ołówek, kredki lub kartka

• ilustracje lub papierowe rekwizyty do ćwiczenia

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• W Łk 24 kobiety należą do pierwszych świadków wieści o pustym grobie; uczniowie reagują niedowierzaniem. 1 Kor 15:3–8 jest wcześniejszym zachowanym świadectwem apostolskim o zmartwychwstaniu. Nie stosuj presji emocjonalnej wobec dzieci i nie ukazuj wątpliwości jako winy.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Zmartwychwstanie przedstaw jako źródło nadziei, bez wymagania emocjonalnej reakcji.

• Łk 24:1–12 opisuje świadectwo kobiet przy grobie, ich relację przekazaną apostołom i niedowierzanie słuchających. Nie pomijaj roli kobiet jako pierwszych świadków w opowiadaniu Łukasza.

• Łk 24:36–49 przedstawia spotkanie z uczniami, ich zaskoczenie, rozmowę o rzeczywistości zmartwychwstania oraz posłanie do głoszenia nawrócenia i przebaczenia.

• 1 Kor 15:3–8 przekazuje tradycję o śmierci, pogrzebie, zmartwychwstaniu i ukazaniach; 1 Kor 15:12–20 rozwija argument o konsekwencjach odrzucenia zmartwychwstania.

• Wyjaśniaj różnicę między opisem zdarzeń przez autorów Nowego Testamentu a ich teologicznym odczytaniem. Można zadawać uczciwe pytania; nie wymuszaj deklaracji wiary ani nie banalizuj żałoby.

• Dziecko może nie odpowiadać na pytania lub przerwać aktywność; nie stawiaj pytań o własne doświadczenia przemocy, śmierci czy żałoby.

• W przypadku żałoby nie obiecuj dziecku natychmiastowego powrotu zmarłej osoby. Zachowaj szacunek dla przeżywanej straty.

• Łk 24 przedstawia relacje o zmartwychwstaniu. Zestawiając je z 1 Kor 15, odróżniaj świadectwo świadków, interpretację apostołów i pytania historyczne.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W Łk 24 kobiety należą do pierwszych świadków wieści o pustym grobie; uczniowie reagują niedowierzaniem. 1 Kor 15:3–8 jest wcześniejszym zachowanym świadectwem apostolskim o zmartwychwstaniu. Nie stosuj presji emocjonalnej wobec dzieci i nie ukazuj wątpliwości jako winy.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie o pytaniu dotyczącym Biblii, na które trudno wam teraz odpowiedzieć.